

sammen med os, thi naar to Partier samler sig i Arbejdet om Gennemførelsen af et Ændringsforslag, kan man naturligvis øve mere Indflydelse overfor Regeringen; det er givet, at der saa havde været større Udsigt til at opnaa et bedre Resultat. Jeg beklager derfor i høj Grad, at de Radikale ikke vilde være med, da vi stillede vore positive Ændringsforslag; det havde været klogere.

Angaaende den Maade, hvorpaa de Radikale ønsker dette Forhold ordnet, skal jeg sige, at jeg er tilbøjelig til at tro, at det vil være noget betænkeligt at gaa ind paa den Ordning, her foreslaas. Det, som foreslaas, er jo, at Kreditor skal holde sig til sit Pant, og jeg forstaar ikke bedre, end at det saa maa gaa paa den Maade, at der bliver holdt Auktion i mange Tilfælde for at faa konstateret, om der virkelig er Dækning i Ejendommen, eller der ikke er det. At en saadan Ordning skulde være formaalstjenlig eller ønskelig set fra Rigsdagens Side, kan jeg ikke tænke mig, thi det vil jo i høj Grad medføre, at de paa-gældende Debitorer fristes til at forringe Pantet for at opnaa en saadan Overførelse af fast Gæld til løs Gæld. Jeg tror ingenlunde, det kan være Rigsdagens Opgave at bidrage til en saadan Udvikling.

I § 67 bestemmes det, at Fiskere, Haandværkere og andre kan komme ind under denne Lovs Bestemmelser, naar de bor i Byer med under 2 000 Indbyggere. Jeg forstaar ikke rigtig den Sondring, at en Mand, der bor i en By med 2 000 Indbyggere, kan komme ind under denne Lov, men han er ikke berettiget til det, hvis der blot er 2 010 Indbyggere. Men det kan vi maaske faa Rede paa i Udvalget.

Hvad det tredie Hovedpunkt i Lovforslaget angaar: Udlaan gennem Hypoteklaaneforeningerne og Kriselaanefonden, har vi fra vor Side allerede i sin Tid stillet Forslag om en Lempelse i de nugældende Drifts-laaneforeningers Virkemaade i Retning af, at de fik større Betydning end hidtil for Husmandsbruget, idet den socialdemokratiske Regering vilde være villig til, hvis andre Landbrugere ønskede at opnaa de samme Vilkaar og Lempelser og kunde stille Foreninger paa Benene med solidarisk Ansvar i Lighed med Husmændenes Drifts-laaneforeninger, at støtte disse paa samme Maade. Jeg forstod paa Venstres ærede Ord-fører (Aksel Jensen), at han ogsaa mente, det muligvis var en af de Veje, der kunde hjælpe ud af Uføret, og da vi fra vor Side hele Tiden har haft den Opfattelse, at det var et udmærket Middel, vil vi naturligvis ogsaa være med til et kommende Arbejde i den Retning.

For øvrigt falder det sammen med det Arbejde, der blev gjort i Halvfemserne under den sidste Landbrugskrise, hvor man indenfor Landbruget gik ind i et solidarisk Samarbejde, der, saa vidt jeg ved, i mange Tilfælde havde udmærkede Resultater.

Hvad angaar Forslaget om Hypoteklaan, som gaar ud paa at afløse en Del af Landbrugets Gældsbyrde, saa er et saadant Forslag allerede blevet afvist af den højtærede Justitsminister, da det blev fremsat af det socialdemokratiske Mindretal i det Udvalg, der var nedsat til Behandling af Akkordlovsforslaget. Allerede den Gang vi havde Lovforslaget om Laan til Sønderjyderne til Behandling, udtalte vi, at man i Virkeligheden maatte være klar over, naar man gik til en saadan Lovgivning, at noget lignende ogsaa kunde kræves af Landbrugere nord for Kongeaaen, og jeg spurgte derfor Justitsministeren i Akkordlovsudvalget, om det var Ministeriets Agt at fremsætte et saadant Forslag, men Justitsministeren svarede, at det havde Regeringen ikke til Hensigt, idet den mente, det var umuligt. Dermed er jo egentlig sagt, at Regeringen ikke vil gaa med til det her foreslaaede, medmindre den vil det nu, da det er de Radikale, der fremsætter Forslag derom — og det skal jeg naturligvis ikke have noget imod.

Den højtærede Statsminister udtalte, at i den Henseende kunde man ikke drage en Sammenligning mellem Forholdene i Sønderjylland og Forholdene Nord for Kongeaaen. I Sønderjylland gjaldt det om at aflaste Anden- og Tredie-Prioriteter, som var af en noget anden Art dér end Nord for Kongeaaen, det var mere løs Gæld, Banklaan og lignende med høje Renter, hvorimod der Nord for Kongeaaen som Regel var fastere Prioriteter som Hypoteklaan og lignende. I Henhold hertil var det, at vi kunde gaa med til Gennemførelse af det vedkommende Lovforslag, selv om man ikke gik til noget lignende Nord for Kongeaaen, men vi sagde — og det fremgik af Statsministerens Udtalelse før, at han var enig med os heri —, at man saa naturligvis ikke maatte gaa til Konvertering af Hypoteklaan og lignende i Sønderjylland. Men nu ser jeg i sønderjydske Blade, at Foreningen „Landeværnet“ bekendtgør, at netop den Slags Prioritetsbyrder skal man ogsaa til at afløse. Med Formandens Til-ladelse vil jeg oplæse et Par Linier, for jeg vil gerne have Rede paa, om Statsministeren tager Afstand fra denne Opfattelse. Hvis han ikke gør det, maa vi kræve, at de samme Lempelser gennemføres Nord for Kongeaaen. Der staar i denne Meddelelse: